

MASneep, gehouden te Bedum, 26.12.2021

L. Joh. 4:4-30

Joh. 4:39-42

T. Zondag 12

Ps. 84:1, 5

Gz. 6:1, 2

Gz. 25:1, 2, 3

Ps. 20:4

Ps. 145:2

Geliefde gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Jongens en meisjes, als ik jullie zou vragen wat de Naam is van Hem die naar deze wereld gekomen is voor onze zonden.

Dat is niet zo moeilijk, dat is Jezus.

Dat is Verlosser, zo hebben we vorige week ook beleden in Zondag 11 van de Heidelbergse Catechismus.

Zijn Naam, de Naam van het Kindje wat naar deze wereld is gekomen, om voor onze zonden te sterven, om ons te verlossen, is, Jezus.

Maar, de Heere Jezus heeft ook andere Namen. Hij heeft ook een werknaam.

Dat is met een moeilijk woord, ambtsnaam. Maar dat is precies hetzelfde, dat is Christus.

Jezus, Zaligmaker heeft een werknaam, een ambtsnaam, en dat is: Christus.

Christus, Messias, Gezalfde.

Wanneer je gelooft zou je ook kunnen zeggen dat je twee namen hebt.

Je hebt je eigen naam, die weet je wel, die hoeft ik je niet te vragen.

Maar je hebt ook nog een andere naam, een werknaam: christen, dat is onze naam, onze naam, wanneer wij deze Christus belijden. Dan ben je een christen.

Niet alleen maar een naamchristen, maar een waar christen.

Gemeente, bij die namen willen we met elkaar samenilstaan. Christus. Die naam wordt ons gepreekt. En dan ook het wonder dat wij een christen mogen zijn.

Thema van de prediking:

Christus en de christen

1) Waarom Christus zo genoemd wordt

2) Waarom wij als christenen zo genoemd worden

Eerst en dat is het állerbelangrijkste gemeente, punt 1, waarom Christus zo genoemd wordt, want zonder Christus is er ook geen christen, zijn wij ook geen christenen.

Waarom Christus zo genoemd wordt.

Christus, -en dan vertel ik u als het goed is niets nieuws-, betekent: Gezalfde.
Dat heeft alles te maken met het symbool wat daaraan verbonden was in de oude bedeling.
De zalving.

De zalving van priesters, de zalving van koningen en de zalving van profeten die door de zalving bevestigd werden in hun ambt.
Zo werd koning David gezalfd tot koning door Samuël.
Zo is Elisa aangesteld en hoogstwaarschijnlijk ook gezalfd door Elia.
Zo is Aaron als hogepriester gezalfd, door Mozes.

En deze zalving, -en dat spreekt natuurlijk veel meer tot de verbeelding in het warme en stoffige Midden-Oosten-, deze zalving had een heerlijke verkwikkende betekenis, in het vaak warme, stoffige land Israël.
Het symboliseerde twee dingen.
In eerste plaats, symboliseerde het de *aanwijzing* door God.
De zalving symboliseerde, was het teken dat die persoon door God was aangewezen om dat specifieke ambt uit te voeren. De door God gewilde, de door God gekozene. Dat is het eerste.

En het tweede, deze zalving was een teken van *toerusting*.
Waarbij de Heilige Geest symbolisch in die zalving werd gegeven.
Zo'n zalving was dan ook van Gods wegen een geweldige bemoediging voor degene die gezalfd werd.
Een bemoediging, dat God de gaven en de kracht wilde geven die nodig waren voor de uitoefening van dat ambt.

Op zo'n zalving, op die belofte van God konden de koningen, de profeten, de priesters dan ook echt terugvallen, wanneer het moeilijk was in het ambt, wanneer het zwaar was, wanneer daar tegenstand kwam.
'Ik ben door God gezalfd, en zou Hij dan niet mij het nodige geven'.
Ze mochten daarop pleiten, ze mochten de HEERE erom bidden, 'Heere wilt U mij helpen, om trouw mijn ambt uit te oefenen. Wilt U mij geschikt maken, Heere, want ik kan het van mijzelf niet'.

En u begrijpt, al die zalvingen in het Oude Testament, -en het waren er zoveel-, die wezen állemaal vooruit naar die ene Gezalfde die komen zou, Christus.
Christus in wie die drie ambten dan ook echt samenvallen: Profet, Priester en Koning.
Samen in één Persoon, uniek.

Er was in het verleden misschien wel iemand geweest met twee ambten, iemand als Melchizedek, koning en priester.
Maar nog nooit iemand met drie.
Dat is Christus alleen.

En in heel de oude bedeling, wezen al die zalvingen, van al die profeten, al die

koningen, al die priesters, uit naar die Ene.

We begrijpen dan ook niets van het Oude Testament als je daar Christus niet achter ziet.

Dan wordt het één grote brei, een geschiedenis van mooie verhalen, maar dat is het dan ook.

Nee, het wijst allemaal naar Christus Jezus. Christus, het was God in alles te doen om Hem, om ons, om onze verlossing ook.

Dat blijkt ook wel trouwens uit antwoord 31 zullen we zo ook zien.

Christus, het eeuwige Woord. Het eeuwige Woord dat vleesgeworden is.

Het eeuwige Woord. Besloten door de Drie-enige God in de eeuwige vredeeraad. In Gods verkiezende liefde. Zijn raadsplan om verloren zondaren te redden.

Waarbij de Zoon Zich vrijwillig aangeboden heeft.

God de Zoon, het eeuwige Woord. Hij heeft Zich aangeboden in die vredeeraad, en Hij heeft gezegd, 'Vader, ik ben bereid om zondaren te gaan redden. Ik ben bereid om de Gezalfde te zijn'.

Daarom zegt Spreuken 8 ook: Hij is van eeuwigheid af gezalfd.

In de vredeeraad, wilde de Zoon gaan, en wanneer de Zoon dan Mens wordt, dan wordt de Zoon ook naar Zijn menselijke natuur gezalfd, aangewezen.

Wat Hij al van eeuwigheid was in de vredeeraad: De aangewezen. De Gezalfde. Dat wordt Hij nu ook in de tijd.

Als Hij Zijn ambtswerk als vleesgeworden Woord gaat beginnen, dan wordt Hij aangewezen. Dan wordt Hij geschikt gemaakt, door de Vader.

Door God de Vader aangesteld, zegt de Catechismus. En met de Heilige Geest gezalfd. En dat om ons te verlossen.

Gemeente, dit kan je niet aanhoren, en dan in slaap vallen of ter kennisgeving aannemen, dat gaat niet.

Als je beseft wat **dit** betekent!

Hier kan je niet onbewogen onder blijven in de kerkbanken, dat je zegt, "ik hoor het wel aan, het is bekende stof allemaal. Zondag 12, inderdaad Gezalfde, de Christus, en ik ben een christen".

Gemeente, dit is Gods eeuwige liefde wat u nu hoort.

De eeuwige liefde van God, zit hierachter, van eeuwigheid gezalfd, om mensen te redden. Van eeuwigheid Zijn Zoon aangesteld, en dat om óns te verlossen!

Misschien dat er iemand in de kerk zit en die zegt, "ja maar, als ik mijn Bijbel goed ken, dan is het volgens mij zo, dat de Heere Jezus nooit echt gezalfd is geweest. Ja, Zijn voeten zijn gezalfd".

Is de Heere Jezus ooit gezalfd gemeente, met olie, kostelijk aangewezen door God over Zijn hoofd?

Nee, inderdaad, dat klopt. Het was ook niet nodig.

Het was niet nodig dat de Heere Jezus gezalfd werd.

Waarom niet?

Omdat bij Christus deze oud Testamentische zalving heerlijk vervuld wordt. Dat symbool van de olie dat was helemaal niet meer nodig bij Hem.

Wanneer Christus gedoopt wordt, dan komt de Geest rechtstreeks op Hem, in de gedaante van een duif. En dan klinkt er een stem uit de hemel: "dit is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in wie Ik Mijn welbehagen heb".

Dan wijst God Hem aan als de Christus. Dan daalt de Geest op Hem neer, en dan ontvangt Hij de Geest, die Hem geschikt maakt, die Hem zou toerusten zonder enige maat.

En daardoor is Hij de Zaligmaker die wij nodig hebben.

Verlost Hij.

Is Hij uniek.

Is Hij dé Gezalfde.

In Hem komen al die priesters, profeten, koningen dus samen.

Gemeente, wij kunnen van deze Christus nooit te hoog opgeven.

Als je tegen anderen over Hem opschept, -en ik hoop dat we het doen, over deze Christus groot praten, groot spreken-, doet u het nooit groot genoeg.

De Catechismus die gaat ons voor, in het groot spreken over deze Christus.

Hij is onze **hóógste** Profeet, Hij is onze **eeuwige** Koning, en Hij is de **enige** Hogepriester.

Zo'n geweldige Christus hebben wij. Hij is de Christus die wij nodig hebben.

Hij is de Christus die ons gegeven is.

Gemeente, wanneer we zo horen over Zijn heerlijke ambt, over Zijn heerlijke werknaam, weet u waar het dat ten diepste om gaat?

Dan gaat het er ten diepste om wat Hij, deze Christus is, voor u, en voor jou.

Dat Hij de Christus is voor jou, daar gaat het om.

Want geloof, zo zullen we zo meteen ook wel zien, het geloof dat hecht zich aan deze Christus vast.

Door het geloof ingepland, ingelijfd in Hem, deel ik in Zijn zalving.

Het komt aan op geloof gemeente, geloof in deze Christus.

Het gaat erom dat wij deze Profeet, dat wij deze Priester, dat wij deze Koning, dat we Hem als de ónze kennen. Dat we Hem als de ónze belijden.

Als er een woordje is wat hier in de Catechismus naar voren komt, dan is het wel het woordje 'ons' of 'onze'.

We kunnen niet op afstand blijven staan van deze Christus.

Het is trouwens ook een heerlijke belijdenis die je vol zekerheid als christen mag belijden, Hij is de mijne.

'Hij is ónze hoogste Profeet en Leraar.

Hij is ónze enige Hogepriester.

Hij is gemaakt tot ónze eeuwige Koning.

Hij heeft óns de verborgen raad en wil over ónze verlossing volkomen geopenbaard.

Hij heeft óns met het enig offer van Zijn lichaam verlost.

Hij blijft met Zijn voorbede steeds bij de Vader voor óns pleiten.
Als koning regeert Hij óns met Zijn Woord en Geest, en beschermt en bewaart Hij óns bij de verworven verlossing’.

Hoe persoonlijk.
Hoe intiem.
Hij is onze...

Gemeente, zullen we het met elkaar bij langs lopen, zodat u de Christus gepreekt wordt, en u inderdaad zegt, “ja, dit is de mijne, dit is de onze”.

Als Profeet en Leraar heeft Hij ons de verborgen raad en wil van God over onze verlossing volkomen geopenbaard.
Al in de oude bedeling heeft Christus dat gedaan, heeft Hij door de profeten gesproken. Christus heeft met Zijn Geest in de profeten gewerkt, en de profeten hebben dingen geprofeteerd, die zijzelf soms ook niet begrepen, schrijft Petrus ergens.
Ze hebben er naar gespeurd hoe de Geest van Christus in hun werkte.
En ze hebben de wil van God na gesproken.

Denk aan de profetie van Jesaja, daar zie je het zo schitterend in terug hoe die zo herkenbaar over de komende Christus heeft geprofeteerd, in Jesaja 53.
De profeten hebben namens Hem de weg van de verlossing, en de weg naar de Verlosser aangewezen, maar in de volheid van de tijd.
Toen is het Woord wat al die eeuwen door gesproken is, toen is dat Woord Vlees geworden. Hij heeft Zelf tot ons gesproken.

Gemeente, wie kan ons de raad van God beter openbaren dan Hij. Die het eeuwige Woord is, die God is.
Wie kan het, wie kan het ons beter vertellen, dan Hij die Zelf in de vrede raad tot die afspraak gekomen is, om zondaren te redden.
En hoe ze dat gingen doen.
U kunt het van niemand anders beter horen dan van de Heere Jezus.

Gemeente, tot wie zullen wij heengaan, dan alleen tot Hem. Om het te horen.
De weg van de verlossing.
Hij weet alles, Christus weet alles, Hij kan alles.
Hij heeft de woorden van eeuwig leven voor u.
Hij heeft het verworven, Hij deelt het uit.
Wat Hij van eeuwigheid af van Zijn Vader gehoord heeft, over onze verlossing, dat heeft Hij allemaal aan ons bekend gemaakt.

Heel veel dingen weten wij niet.
We weten niet hoe ons leven zal gaan.
We weten niet precies hoe het in de hemel zal zijn.
We weten niet altijd precies hoe het zit met Gods voorzienigheid.
Maar er is één ding wat God wel geopenbaard heeft in Zijn Zoon, en dat is de weg van de verlossing.

De Heere Jezus, Hij heeft het ons ten volle laten zien.
En daarom deed hij bijvoorbeeld ook tekenen en wonderen.
Daarom ging Hij rond in Israël.

Jongens en meisjes, wat heeft de Heere Jezus daar in het bijzonder gedaan, toen Hij rondging?
Hij heeft gepreekt. Dát heeft Hij vooral gedaan.
Hij heeft de raad en de wil van God verkondigd, vol liefde.
Was Hij bewogen, begaan met de eeuwige toekomst van alle mensen.

Gemeente, de Heere Jezus had de wereld zo lief.
Wij zijn vaak best wel opgesloten in ons eigen wereldje, ons eigen clubje.
Wij houden het Evangelie te vaak nog voor onszelf.
De Heere Jezus is ons hierin ten voorbeeld hoe het wel moet.
Daar moesten de discipelen trouwens wel aan wennen.

“Heere, praat U met een Samaritaanse vrouw...”
Ongehoord was dat in die tijd. Een Israëliet was niet geoorloofd met een samaritaanse vrouw te praten.
Maar de Heere Jezus deed het. Dat was de grote liefde van God. Hij maakt Zich aan haar bekend. Zo'n Samaritaanse, en nog zo'n zondares ook.

En zij dacht allereerst dat Hij dat deed als een profeet, want Hij wist toch wel heel veel af van haar leven. En haar leven was niet zo fraai geweest.
Maar Hij maakt Zich in Joh. 4 aan haar bekend als de Állerhoogste Profeet en Leraar.

Als de beloofde Zaligmaker.
Die de vrouw niet alleen verteld als een soort van ziener, hoe haar leven is geweest, -de Heere Jezus wist alles, tot in het details-. Je hebt vijf mannen gehad, Hij wist het.
Maar de Heere Jezus openbaart Zich aan haar, juist om haar de weg naar de verlossing te wijzen.

Gemeente, zo staat voor haar Degene die zij nodig had om van haar zonden verlost te worden.
En de Heere Jezus Christus is niet opgehouden om zo te zijn, Hij is nog precies dezelfde, als toen.
Hij is nu in de hemel. En vandaar is Hij niet opgehouden met Zijn Profetische werk.
Hij heeft aan de gemeente herders en leraars, in het bijzonder gegeven. Om de gemeente, namens Hem, dit profetische Woord te verkondigen.
Om namens Hem, u te wijzen op Christus, die u nodig hebt, om gered te worden.
Om namens Hem, te zeggen dat u mag groeien in geloof en liefde tot Hem.

Gemeente, het is de opdracht van predikanten in het bijzonder, maar ook voor ouderlingen en diakenen om ook in de huizen het Woord van God open te doen.
En deze Christus als het ware te verkondigen, te laten zien, en natuurlijk niet alleen Zijn Persoon, maar heel Zijn werk, alles wat daarbij komt.

Het is de opdracht om Hem te verkondigen, in wie heel onze zaligheid ligt.

Als u dan gemeente, ook vandaag, als u dan het Evangelie hoort over deze Christus, denk dan mij alstublieft weg, en hoor **Zijn** stem!

Christus staat vandaag als het ware zo in dat Woord voor ons.

Net als bij die vrouw, toen stond Hij in eigen persoon voor haar.

Maar nu staat Hij in dat Woord, in de prediking Hij staat voor u, Hij staat voor jou, en biedt Zich aan. En Hij zegt: "Ik ben de weg, Ik ben de Christus".

Ziet u, proeft u gemeente, de liefde van Hem. De liefde van de Heere Jezus, voor ons. Dat Hij ons elke keer weer opzoekt. Dat Hij ons elke keer weer de goede kant op wil sturen.

Soms met een woord van vermaan, soms met een woord van troost, soms met een woord van bemoediging.

Weet u, als de Heere Jezus nu zo voor ons staat, dan begrijpt u ook, dat u een antwoord schuldig bent, zo is het.

U kunt de Heere Jezus niet laten praten, en dan uw antwoord niet geven, uw hart niet geven.

De HEERE wil uw hart gemeente.

Kinderen, de Heere Jezus wil jullie hart.

Ouderen, de HEERE wil uw hart.

Hij wil het antwoord van uw liefde, dat je het zegt: "ja, Heere Jezus, U bent inderdaad MIJN/ ONZE Hoogste Profeet en Leraar.

U bent mijn, onze Christus. U die mij zo liefheeft, ik heb U ook lief, uit genade alleen, vanwege Uw eeuwige verkiezende liefde. Vanwege Uw eeuwige raadsplan, had U mij al op het oog, trok U mij omhoog uit de ellende".

Want Hij is niet alleen onze eeuwige Profeet.

Hij is ook onze enige Hogepriester die wij echt nodig hebben, om uit onze ellende te komen.

Hij is onze enige Hogepriester die ons met het enige offer van Zijn lichaam verlost, zegt de Catechismus. En met Zijn voorbede blijft Hij nog steeds bij de Vader voor ons pleiten.

Gemeente, de Heere Jezus heeft niet alleen de weg naar de verlossing geweest, van, 'je moet bij Christus zijn, en het kruis, en het gaat zus, en het gaat zo...'

Hij is Zélf de Weg, om tot God te komen.

Omdat Hij die weg is gegaan naar het kruis, en daar als Priester als zoenoffer is geofferd in onze plaats.

En nu wij zo'n grote Hogepriester hebben gemeente, zo'n gróte, die de hemelen voor ons is doorgegaan, laten wij dan met vrijmoedigheid naderen tot de troon van Gods genade.

Vrijmoedig.

Want Hij is onze enige Hogepriester.

Gemeente, als er iemand in de kerk zit, of als er iemand is die mee luistert, ondanks het

feit dat u of jij misschien al zo vaak over deze Zaligmaker heeft gehoord, maar misschien nog wel rondloopt hier met uw eigen zonden en schuld, want dat kan, omdat u ze nog niet gelegd heeft op Hem, doe dat dan vandaag nog!
Leg al je schuld, al je zonden op Hem.
Want weet u gemeente, dat moet u doen, anders rust de vloek nog op je.
Zijn offer is het enige.

Laten we niet denken dat wij op grond van onze gehoorzaamheid, dat wij op grond van onze goede werken, dat wij op grond van onze keurige zondagse pak, -en ik kom daar straks nog op terug-, dat wij zo tot God kunnen komen.
Als u dat denkt, dan vindt u een dichte deur.

Maar wie met zijn gehoorzaamheid, als het ware, of met zijn nette pak, of in z'n ouwe kloffie, maar wie door Christus tot God komt, die vindt een deur die wijdt openstaat!
Die vindt een troon van genade.
Alleen maar genade.
Genade op genade.

En als je in geloof verbonden naar Christus komt, met al je zwakheden, met al je tekorten, met al je verleden misschien wel.
Als je door het geloof aan God aan Hem verbonden bent, dan heb je een Hogepriester die elke dag voor je bidt.

Ook als je weer struikelt, ook als jijzelf die weg weer blokkeert door je zonden, heb je een Hogepriester die al gebeden heeft, voordat jij vergeving hebt gevraagd.
Een Hogepriester die het voor je opneemt.
Een Hogepriester die van je houdt.

Gemeente, wij hebben een Voorspraak bij de Vader.
Is dat geen geweldige troost?
Een Voorspraak bij de Vader, God is zo nabij in Christus Jezus.
En Hij bewaart ons ook bij de verworven verlossing, want we hebben ook een Koning.
Als Koning regeert Hij ons met Zijn Woord en Geest, en beschermt en bewaart Hij ons bij de verworven verlossing.

De Heere Jezus Christus regeert de wereld, Hij heeft alle macht in de hemel en op de aarde. **Maar Zijn kerk is Hij nabij met Zijn genade!**
En Hij regeert heel het wereldgebeuren, met het oog op de verlossing van Zijn christenen.
En niemand, geen enkele vijand kan die christenen uit Gods Vaderhand rukken, want ze zijn gegeven aan de Zoon, van eeuwigheid af.
Geen enkele vijand kan dat. Hoe ze ook tekeergaan. Ook je eigen zondige begeerten niet. De duivel niet, de wereld niet.
En de hel die houdt ons echt niet op om ons aan te vechten, die zal er mee doorgaan tot op het laatst.

En de aanvallen op de kerk, -en laten we ons daar niet in vergissen, ook in deze tijd-, de

aanvallen op de kerk, zijn er velen.

Gemeente, dat betekent niet, dat wij in deze strijd maar op onze lauweren moeten gaan rusten.

Strijd gemeente, om binnen te gaan.

Dat is wat de Heere Jezus tegen ons zegt ook nu. Strijd om binnen te gaan.

Strijd ook in deze tijd, strijd de goede strijd van het geloof.

Ziende op Christus, in wie je verlossing vast en zeker is, echt waar, maar strijd wel.

En de kerk die heeft Hem lief, en Christus heeft de kerk lief, maar andersom ook.

Beide zijn onscheidbaar.

Christus en de christen die horen bij elkaar.

2)Dat is ook het tweede punt, **waarom wij als christenen zo genoemd worden.**

We moeten eerst even een misverstand uit de weg helpen, als het gaat om de christen.

Het gaat namelijk in het tweede deel over het stuk waarom wij een christen worden genoemd.

En de vraag is natuurlijk over wie het hier gaat, want er zijn zoveel die zich christen noemen in onze tijd. Het maakt volgens velen niet uit naar welke kerk je gaat.

Het maakt niet uit hoe je het ongeveer gelooft.

Al is je overoverovergrootmoeder rooms-katholiek geweest, dan ben jij ook nog een soort van christen.

De vraag is gemeente, over wie het hier gaat.

De vraag is trouwens ook of u, of jij er één bent.

Ja, zegt u. Die laatste vraag is toch een beetje een vreemde vraag, want ik zit toch in de kerk, en de meeste van ons zijn toch gedoopt. Waarom vraagt u het dan of ik een christen ben?

Ja maar, gemeente, waarom wordt u een christen genoemd. Waarom?

Omdat je gedoopt bent?

Omdat je naar de kerk gaat?

Beide zijn heel belangrijk. Daar doen we ook helemaal niets aan af, maar dat is ten diepste **niet** de reden.

Dat gaat veel te snel, veel te gemakkelijk.

Wanneer het gaat over wie een christen is, dan **moeten** we beginnen gemeente, bij **Hem**, naar wie een christen wordt genoemd!

Dat is ook wat de Catechismus doet, die begint bij Hem.

Waarom wordt u een christen genoemd.

Antwoord: omdat ik door het geloof een lid van **Christus** ben, en zo deel hebben aan Zijn zalving.

Ziet u, dat is in de kern het antwoord, en daar vloeit de rest van het antwoord uit voort, om vervolgens... ..maar het begint echt eerst bij Christus Jezus en het geloof in Hem.

Omdat ik door het geloof een lid van Christus ben en zo deel heb aan Zijn zalving.

Die geloofsverbondenheid met Christus, die maakt of ik een christen ben of niet.

Een levend lid zijn van Zijn gemeente of niet.

Dat geldt ook in de kerk, dat geldt ook nu voor eenieder van ons.
Ben je een levend lid, verbonden aan Christus Jezus, die hoort bij de kerk...
Of niet?

Ziet u trouwens hoe persoonlijk de Catechismus hier wordt, heel persoonlijk.
Ging het in het vorige antwoord nog over 'ons, hier gaat het over uzelf, over jouzelf.
Omdat **ik** door het geloof...
De HEERE wil ons hart, de Heere wil ons antwoord.
Omdat **ik** door het geloof een lid ben van Christus, en zo deel heb aan Zijn zalving.

Gemeente, Christus is het Hoofd, de kerk is Zijn lichaam. En de levende leden horen bij Zijn gemeente.
De zalving van de Heilige Geest, waarmee de Heere Jezus gezalfd is, die daalt van Zijn hoofd neer op Zijn lichaam.
En als het goed is gemeente, zijn wij levende leden, van dat lichaam, waardoor Christus in ons zichtbaar wordt, dat kan niet anders.
Je kan niet een naam christen zijn, kan niet zo zijn dat je zegt, 'ja, ik ben een christen, ik ben gedoopt, ik heb belijdenis gedaan, het is in mijn leven niet zo te zien'.
Dat kan niet.

Laatst sprak ik iemand, -om even terug te komen op dat pak-, die zei over de kerk, en over de kerkmensen in zijn algemeenheid, "sommige in de kerk, kerkmensen, die hangen op zondagavond hangen ze hun kostuum in de kast, maar ze hangen hun geloof erbij, aan een hanger. En de volgende zondag daarna dan trekken ze het allebei weer aan. Hun kostuum en het geloof dat hoort er dan bij op zondag.
Maar doordeweeks, leven ze niet als een christen".

Nu over zulk soort christenen heeft de Catechismus het dus niet.

Als we delen in de zalving van Christus dan herstelt de HEERE zelf Zijn beeld in ons.
Dat we door de zondeval verloren zijn.
En weet u, dan gaat God dat beeld in ons herstellen.
En natuurlijk, dat is met allerlei tekorten en gebreken, maar toch, als het goed is wordt er in ons leven iets zichtbaar van dat profetisch en priesterlijk en koninklijk ambt.
Dan denk ik aan zondag 3 waar staat dat wij God de Schepper weer naar waarheid leren kennen.
Dan leert Christus, dat je God gaat liefhebben.
Dan leert Christus je verlangen, naar de eeuwige heerlijkheid, om daar met Hem te leven, om Hem te loven en te prijzen.
Zijn Naam belijden.

Nog even naar die vrouw uit Johannes 4. We hebben het haar zien doen. Die Samaritaanse vrouw van vijf mannen.
Zij is Hem gaan belijden. Ze vergeet de Heere Jezus zelfs helemaal te drinken te geven.
Ze gaat belijden wat ze gehoord en gezien heeft, en door haar getuigenis worden velen tot Jezus gebracht, en komen tot geloof, dat Hij de Zaligmaker is van de wereld, de Christus.

Gemeente, wij mogen wat dát betreft in haar spoor gaan.

Dat wij getuigen zijn van Christus.

Op je werk, getuig van Hem!

Op je school, op je studie, met je vrienden.

Als profeet Zijn Naam belijden, trouwens jongens en meisjes, dat is echt niet alleen iets voor de ouderen in de gemeente, voor de belijdende leden. Dat is ook iets voor jullie.

Want jullie zijn allemaal gedoopt, en toen is er voor jullie **gebeden**.

De Geest van Christus is beloofd aan jullie, en er is gebeden of jullie bij het groter worden, gehoorzaam zullen leven onder deze enige Leraar, Koning en Hogepriester. En krachtig tegen de zonden zal leren strijden! En de duivel, en heel zijn rijk, om te overwinnen.

Dus het geldt ook voor jullie.

Gemeente, hoe kennen de mensen om ons heen ons?

Hoe kennen ze jou op je werk.

Hoe kennen ze jou in je vriendengroep. Jongeren, hoe kennen ze jullie?

Als iemand die gewoon meedoet als je vrienden dingen doen, die tegen Gods geboden ingaan. Als het gaat om alcoholgebruik, taalgebruik, dingen die je kijkt, doe je mee of ben je een christen?

Gemeente, als je een christen bent op je werk, of waar dan ook, in je vriendengroep, dan kan het zomaar zijn dat je echt tegenstand of verlies van vrienden, collega's, dat je op het matje geroepen wordt, kan ook, dat je het ondervindt.

Maar als dat zo is, weet je dan echt bemoedigt, door wat de Heere Jezus dan tegen je zegt: "wie Mij belijden zal voor de mensen, die zal Ik ook belijden voor Mijn Vader die in de hemel is".

En geweldige bemoediging.

Belijd Christus maar, op kantoor, thuis, in de buurt, kom maar voor Hem uit, ook voor Gods geboden.

Christus zal je naam belijden voor de Vader.

Profeet zijn, priester. Christus laten zien aan de mensen, als priesters, priesteres.

Hoe dan?

Niet alleen met je woorden, maar vooral, -als het gaat om priesterschap-, dan moeten we dat doen met onze daden. Jezelf als een dankoffer aan Christus offeren, dat doe je niet alleen in de VVB.

Nee, jezelf opofferen. Jezelf geven, aan de HEERE in heel je leven.

Naastenliefde, goed doen, kinderen helpen als ze in nood zijn.

Mensen helpen die in nood zijn, noem het maar op.

Dat doe je voor Christus, dat je zegt: "neem mijn leven laat het Heer, nu toegewijd zijn aan Uw eer".

Dat mensen het aan je merken, dat ze Christus liefde aan je merken.

Dat doe je ook in de uitoefening van je beroep, door gewoon trouw je werk te doen,

niets meer en niets minder hoor.

Je hoeft niet te gaan evangeliseren als je aan werk bent per se, gewoon trouw je werk doen. Priester zijn, heel je leven.

En dan is het ook echt een strijdend leven.

Gemeente, christen zijn is niet gemakkelijk, daar ronden we ook mee af.

Christen zijn is niet gemakkelijk, het is een strijd.

Een strijd tegen lauwheid. Nou dat is een strijd in onze tijd, tegen lauwheid!

Strijd tegen verkeerde verlangens. We hebben allemaal verkeerde verlangens en begeerten, strijd er tegen. Strijd tegen de duivel.

Misschien zijn er wel die bij het horen van dit alles tot hun schaamte moet zeggen, "ja, ik heet wel een christen, maar of ik het ook echt ben..."

Bekeer je dan!

Al je op bepaalde onderdelen van je leven niet leeft als een christen, bekeer je, strijd, gaat de strijd aan!

En die strijd die begint bij Christus.

Ga het alstublieft niet zelf proberen.

Begin bij Christus, vraag Christus om vergeving, bidt Hem om kracht, om te strijden tegen alles wat niet bij een christen leven hoort.

Gemeente, ik vraag het u nog één keer, ben je een christen.

Bent u het?

U kunt het heel makkelijk toetsen.

We moeten ons er trouwens ook op beproeven. Niet alleen in de week voor het avondmaal maar altijd, op grond van de belofte van God.

Jezelf wel toetsen.

Hoe kan ik dat toetsen?

Aan drie woorden, gewoon uit de Catechismus, dat is: belijden, wijden en strijden.

Doe je dat? Dan ben je een christen.

Volhardt, in de strijd.

Verwacht het van Christus, de Unieke, de Eeuwige, de Gewillige, de Grote, de Enige, de eeuwige Zaligmaker.

Dan is daar een geweldig vooruitzicht voor je, om na dit leven, in eeuwigheid met Hem, over alle schepselen te regeren.

AMEN